

РЕШЕНИЕ

№ 23696

гр. София, 15.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3903** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на Национално ТОЛ управление, чрез пълномощник, срещу Решение № 763/14.02.2024 г., постановено по НАХД № 16043/2023 г. по описа на СРС, НО, 135 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № ВГ30122022/5800/Р8-2145/23.06.2023 г., издадено от директора на Национално ТОЛ управление, с което на А. В. е наложена глоба, в размер на 1 800 лв., на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно. Твърди се, че в АНП не са допуснати нарушения и АУАН и НП съответстват на изискванията на ЗАНН. Посочва се още, че нарушението е безспорно установено. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски в размер на 100 лв. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касация - А. В., в съдебно заседание, не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител адв. С. е депозиран писмен отговор по касационната жалба, в който е посочено, че касационната жалба е неоснователна. Претендират се разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 30.12.2022 г., в 16:30 часа, в направление излизане от територията на Република България, на гранично контролно-пропускателен пункт "Логодаж", пристигнало пътно превозно средство с рег. № SK2151AE, с обща техническа допустима максимална маса над 12 тона, управлявано от А. В..Била извършена проверка, като било установено, че на 11.12.2022 г., в 16:25 часа, управляваното от В. ППС, с рег. № SK2151AE е заснето да се движи по път "А-3", км.8+226, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена дължимата пътна такса съгласно чл. 10. ал. 1. т. 2 от Закона за пътищата.Бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а. ал. 3 ЗДвП с номер на нарушението F092B35431E52C1BE 053021F160 A7812, ведно с приложения към него статични изображения във вид на снимков материал.В хода на извършената проверка било установено, че на 30.12.2022 г. А. В. е заплатил дължимата такса по чл. 10б. ал. 5 от ЗП, в размер на 124 евро, за което му била издадена Квитанция за платени пътни такси в Република България № AM-22BG005706X49329448/30.12.2022 г.Съставен е АУАН № BG30122022/5800/P8-2145/ 30.12.2022 г.

След запознаване с преписката от директора на Национално ТОЛ управление било издадено процесното НП № BG30122022/5800 /P8-2145/23.06.2023 г.

За да отмени процесното НП, Районният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, като не е посочена нарушената разпоредба. Съдът е направил извод, че не е доказано, че именно наказаното лице е управлявало ППС на датата на извършване на нарушението. Според съда, при наличие на сключен договор с доставчик, който е длъжен да предоставя услугата за електронно събиране на ТОЛ такси, следва да бъде съобразено, че според чл. 2, § 7 от Регламент (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28.11.2019 г., доставчикът е длъжен да уведоми собственика на ППС за доброволното заплащане на ТОЛ такса за конкретния сегмент, което в случая не е направено.

Така постановеното решение е правилно като краен резултат, но по други съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

С чл. 139, ал. 7 от ЗДвП е установено задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще

ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. С чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения. Съгласно чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1 800 лв.

Настоящият касационен състав, не споделя извода на СРС, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. В същите ясно и категорична е посочено вида на извършеното нарушение, нарушената разпоредба, както и санкционната такава. Установено е по категоричен начин и че лицето А. В. е управлявал ППС на посочената дата, когато е извършено описаното в АУАН и НП нарушение.

Правилен обаче е извода на СРС относно приложението на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, в сила от 19.10.2021 г.

Според чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, в сила от 19.10.2021 г., доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недеklarирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство.

Тази разпоредба задължава доставчиците по тристранния договор и АПИ, като събиращи пътни такси, преди да бъде започнато административно наказателно производство да изпълни процедурата по цитираната по-горе разпоредба от регламента. Съгласно чл. 288 от ДФЕС, регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки. Административнонаказващият орган е следвало да спази разпоредбите на регламента преди да санкционира лицето.

От изложеното следва, че нормите на вътрешното законодателство, въвеждащи нарушения на режима на деклариране на тол - данни и заплащане на тол - такси и по-конкретно текстовете на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, чл. 179, ал. 3б, чл. 179, ал. 3а от ЗДвП и чл. 10б и чл. 10 от ЗП /в редакцията преди изменението от 01.01.2024 г./, послужили като основания за идването на процесните АУАН и НП, не са били съобразени и противоречат на пораждащите пряко действие норми на акт от общностното право,

какъвто е регламентът. Незаплащането на таксата по чл. 10, ал. 1 и 2 от ЗП не дерогира приложението на чл. 2 от Регламента.

Следва да бъде съобразено и обстоятелството, че със Закона за изменение и допълнение на Закона за пътищата (ЗП) (ред. ДВ, бр. 14 от 2023 г.) в текста на чл. 10б от ЗП са добавени три нови алинеи - 7-9, в сила от 01.01.2024 г. Съгласно чл. 10б, ал. 7 от ЗДвП ЗП (ред. ДВ, бр. 14 от 2023 г., в сила от 01.01.2024 г., изм., бр. 13 от 2024 г. в сила от 13.02.2024 г.), в случай че е налице частично или пълно недеклариране на тол данни в рамките на един календарен ден за пътно превозно средство от категорията по, ал. 3 (каквото е и процесното ППС), за което има действащ договор с доставчик на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати таксата за преминаване през съответните участъци в срок до 14 дни, считано от получаването на уведомление по, ал. 8. При заплащане на таксата в срока по изречение първо не се образува административнонаказателно производство. Според чл. 10б, ал. 8 от ЗП (ред. ДВ, бр. 14 от 2023 г., в сила от 01.01.2024 г., изм., бр. 13 от 2024 г. в сила от 13.02.2024 г.), в тридневен срок от установяване на недекларирани тол данни доставчикът на услугата за пътно таксуване уведомява по надлежен ред собственика или ползвателя на пътно превозно средство, за което има сключен договор, като в уведомлението се съдържа и размерът на незаплатените тол такси. Цитираните норми са в съответствие с чл. 2, § 7 от Регламента. Нормите на чл. 10б от ЗП са в сила от 01.01.2024 г., но към настоящия момент същите са част от действащото вътрешно право, поради което са по-благоприятен за касатора закон и следва да бъде приложен на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, съгласно който ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя.

С оглед изложеното решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК, в размер на 400 лв., съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 763/14.02.2024 г., постановено по НАХД№ 16043/2023 г. по описа на СРС, НО, 135 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на А. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: с Б. поле, [улица] сумата от 400 лв. /четиристотин/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

